

- 4) Când există două vocale aleatorate (în hîrtie) despartirea se face între ele
 a - er - endor, ha - in
- 5) Când o vocală este primulă de diphong sau triphong despartirea se face înaintea diphongului sau triphongului.
 tro - ua, le - oai, că

Reguli de origine morfologică:
 - regulile care au în vedere structura morfematică a cuvântului.

a) cuvintele compuse și cele derivate cu prefixe și suffixe
 se despart întotdeauna de elementele componente:
 drept + unghi, ent - de - lemn, in - e - gal, drăf - ba - te, ti - me - hel.

Nu se despart la capăt de rânduri întotdeauna:

1. abreviaturile formate din litere: U.N.I.C.E.T., U.N.I.E.S.C.O
2. abrevieri care au devenit deja formule: A.c.c =

i. ex. = Înaintea viei noastre

Punctuația

Reguli de punctuație:

1. Punctul - se folosește

- a) cind urmează să pună dintr-o prop. sau frază independentă, enunțătoare.

A minis. Trebuie să fie mari.

Ti-am spus că trebuie să mă lămure. Nu trebuie să stai pe gânduri.

- b) ca semn ortografic și folosește în prescurtări: P.N.L.

2. ? Marchează o frază dar în o intonație interrogativă

- a) la sfârșitul unei prop. - interrogative
 Ce mai faci?

Subordonată cîte cumulative

• b) la fătul unei profe alcătuită din prop. pt. și interrog. sau căre se termină cu o prop. interrog.

De ce să te agăti atâtă și să te am bolnărescide în mo. după o prop. interrogativă incidentă, folosind de restul frazei.

El era un bălat, - cum să-ți spun? - frate dragut.

d) uneori, după o prop. interrogativă primește totuși un răspuns întrebării cît înseamnă multă.

- Nu m-a rezolvat problema.
- Chiar aşa??

3. Semnul exclamativ - mărilește și paște dar și o intonație exclamativă.

a) la fătul unei profe exclamative:

Am să mă răzbun!

b) la fătul unei profe exclamative:

Mai se pășește niciodată ce rău mi-ai făcut!

c) pentru separarea unei construcții incidente cu caracter exclamativ.

Tu mă sănătate, - lasă pe mine!, - și am eu griji de el

d) după interjecții florante cu valoare independentă.

Ura! strigă ostări.

Altori poate separa aceeași interjecție repetată

A! A! A!

Al al al! strigă el cănd; - a ses morzane

e) după reacție florante cu sens exclamativ.

... și îl împușc!

4. Virgula

(A) florirea virgulei în propoziții

— a) pt. a desparti parțile de prop. de același fel
coordonate prin punctajele

— b) să nu mai comunice subiect multuții:
brevi, studenți, militari, au redusere la CFR

2) M.P. multiple

Tata era multe premoase și

3) I sau mai multe atribute:

Sala era spăhoasă, multe, susținută de stalpi

4) I sau mai multe complemente diferențiale.

A compăsat mere, pere, caise.

Se gădea la mama patată, la soția lui.

Posea înălță, mături, usor, că nu se poate.

(b) Se pun virgule în locul unui verb subînțelos care poate să fie sau nu fie predicat.

Caietul lui era model de caligrafie, chiar de mândru cu o redare diabolică.

(c) Atributele apozitionale (care construiesc căre ar putea lipsi din comunicare) se separă prin virgulă. Sora, fratele meu mai mic, a plecat în exilie.

(d) Se regăsește compunctele așezate înainte de elementele regante se despart prin virgulă.
Pe Bobo, întramicul fil săptăna.

- trate construcțiile circumstanciale așezate înaintea elementelor regante se despart prin virgulă
Într-o coloană, a fost înlocuită în capital.

Duindu-se mai repede la scalo, a luat metroul.

e) Virgula separă orativul de restul comunicării indiferent de locul acestuia

- Vârile, vînă mai repede!

- Vînă mai repede, vârile

- Vînă, vârile, mai repede!

Subordonata cîteva coordonate

f1 interjecțiile pot apărea despărțite prin virgulă.
Ha, ha, ha, fără el
Ha - ha - ha

III SE DESPART PRIMI VIRGULĂ

a) elementele coordonate copulative prin și

Am cumpărat mere și pere.

b) subiectul de predicat

Elevul preferă copie tabă

c) verbul de complement

Câinele lătră rău.

→ se despart în SĂ PRIM VIRGULĂ PĂRȚI de PROP. COORDONATE:

a) copulative - cum sunt legate prin și
adverbial, nu, ci

b) bătrîn, în fetete, învățau bine
Chiar → adw - de întărire.
(de armenesc)

b) părți de prop. coord. adversative
Era un bărbat mult, însă slab
(dar)

c) coordonatele disjunctive daco-conjuncția apare la ambi teorieni.

Să mă aduci ori viață, ori moarte.

a) coord. conclusivă:

A suțătat bine, deci a reușit.

③ Folosirea virgulei în frază

Se despart prin virgulă

a) propoziții coordonate juxtapuse

A venit la școală, și a terminat la lectie, și a plecat acasă?

b) propozițiale coord. legate prin conjunctie:

Soarele strălucea, iar iarbă vine pe se să roată.

Ei nu și vorbesc își despre lectură, și ci îți povestesc ce am patit.

Sau îngeții sau te joci.

Nu se despart prin virgulă prop. coordonate:

a) legate prin \rightarrow Te-am întrebat și ai tocuit

b) legate prin conjunctiile disp.: sau, ori și care și folosesc doar între una din propoziții.

Tu esti om sau nu esti.

Folosirea virgulei în relațile de subordonare.

a) virgula desparte subordonate coordonate între ele prin punctum nuntare.

Te-am întrebat ce mai faci, cum o mai duci, cum stai cu sănătatea, cum îți merg afacerile?

b) ~~Toate~~ ~~cum~~ Mamele subordonate așteptate măinta regentei se despart prin virgulă:

Că pleacă treptul, și răzuse și el.

Că. răzuse și răzuse și răzuse și

2 Că ar pleca în excurzie, regândea și el
ci

Vinde pur te judesti, și acolă acolo și găsești.

CCL

După ce ieș din spital, pleacă în statiuine!

CCII

Cum să te vezi astăzi, să te dormi.

CCIII

Fănduț a făcă mur, și nu a venit la școală.

Cf.

: altăzii sănătatea înțigării situației etoapă

Complementul circ. de relație

Ca să nu rămână repență, || nu a amintit anul
Scop

Atributiile explicative se separă prin virgule.
Fratele meu, care învăță la școală nr 2, ...

Conditională se despart prin virgulă dacă este
asfătă, înaintea reperului sau dacă acestul considerat
este un element esențial în comunicare.

Dacă nu nu știe de vorbă, trebuie să termină
pozitia.

Se despart prin virgule indiferent de poziția lor număr
subordonată:

Cauzală: Toate femeile te dace, fiindcă ești...

Conectivă (CV): Dacă nu-ai cumpărat, || potrivit te iert.²⁾

Consecutivă (CNS): Era astăzi de sărbători și tot abia mergea²⁾

Opozițională (OP.): În loc să invete, || face altă trebură.

Cumulativă: Pe lângă o era curată, || se
umbrează și f. curată.

Se despart prin virgule tratate ca construcții incidente.
Eu, văd el, am să devin medic.

— Asociați-mă cu pe mine, fizie Grigore.

→ în tratate prop. intercalate folosesc virgule.

Nu se despart prin virgule, indiferent de poziție
subordonată instrumentala și sociativă:

Cu a căstigă / trăiește bine^{1,4}

Se plimbă || cu cineva plăcea.¹

① Punct și virgulă (.)

• poate desparti propoziții coordonate între ele:

Te - am întrebat ce mai fac; cum o mai duci?

b) În dialog poate separa adverbale de afirmație sau negație.

2 - Cum o mai duci?

- Trine; dar nu căi doare capul.

c) În propoziție uneori are rolul vizualizării și el desagă pt. față; cum pt. mere; ...

⑥ Deosebite puncte (:)

a) amintesc vorbirea directă

El spune:

- Vino mai repede!

b) când urmărește o enumerare, o explicare sau o concluzie.

El a adus legume, fructe, alimente.

c) atâtori (:) poate separa o apofteză (atribut sau propoziție de restul comunicării).

Tata e curculul tău: îi cît este aries.

d) acționarea din urmă. e Apofteză (diz fauri) atributul

⑦ Semnele cărui "..." (ghilimele)

a) - când se dă unicitate

b) - când se reproduce vorbirea directă a culturii

Tecnicul de împărăat zice: Băi

⑧ Linia de dialog (-) → obiect obiectivul

- mărturie încrengătură vorbitorii direcți voci

- ce mai fac?

- Poine.

În l-a venit / sun unde / elvorul într-

- 9) Parantezele
- exprimă o explicație suplimentară
 - la sfârșit, uneori totuști conținutele opere în cadrul parantezelor
- 10) Pct. de suspensie.
- Interruperea în mijloc vorbindului
 - având o funcție redată pe ...
 - evitarea de către autor a unor evocații considerate nufără
 - punctuația marca o vorbire nicoare

Semne ortografice

1. Graticală linietă de ambele capete (-)
- când dispără o vocală se substituie cu -a strigat numai
 - când 2 forme gramaticale diferite alcătuiesc o rîlabă
- Mi-am amintit de tine ducându-mă la scalo
- (în cadrul numeralelor)
- în acolo douăeci trei feci de oameni
2. Apostroful
- când dispără un monosau un grup de sunete: "D' ale carnavalului".
- Domone', hai mai repede.

3. Liniația de pauză — . . . —
- Separă conținutul incidente în funcție de întenții-
tatea pe care autorul are să o dea incidentei și
poate folosi prin cince combinație cu separarea
prin firule

Mandă - fiz el - hai mai repede! Iubea și pe
- Mandă, - fiz el, - hai mai repede!

Târgu Jiu 1992

când scoate săpă lui Flunză ul tânăr capel pe usă

timbru, ~~să~~ rădă de ce s-au întăritat oraș în mijlocul ieacă
vede / că cei patru ostensi se întâlnă la ea peste gard.

Se întâmplăse că dormenții mercarii să intre în gospodărie
că potuia mai arătașo.

1. C CT (4)

2. C Sc (1)

3. C D (2)

4. P P

5. P P

6. C D (5)

7. P P

8. S S (7)

9. C D (8)

10. AT (9)

3 ex. de | antonime

1. de | paronime

bon - rău

cuminte - neastăpădat

aproape - departe

eminent - iniminent

ordinar - ordinal

numeral - numerar

etc.

când se pe planul propriei - adverb relativ care subordonă
propositia ... de la regenta ei ...